

پاورهای عامیانه مردم سنگسر

گردآورنده: چراغعلی اعظمی «سنگسری»

بخش یکم

آسمون و آسمون او رو Awsmun u awsmun owru

آسمان و دیدنیهای آن

۱ - سنگسربهای آسمان را سقف زمین میدانند و در شگفتند که چگونه خداوند بدون ستون چنین سقفی را ساخته است.

۲ - خورومونگ - «khor» یعنی خورشید را خواهر و «mung» یعنی ماه را برادر میدانند و میگویند برس ظاهرشین در روز بین این دو نراعی در میگیرد. ماه به خواهر خود میگوید تو زنی و نباید در روز خود را نشان دهی. خورشید میگوید بالاشانین نور مردم را از دیدن صورت خود باز میبارم. سرانجام کار به زد خورد میکشد و خورشید پنجه برروی ماه میزند و برآ و چیره میشود. لکه های روی ماه آثار زخمی است که از خواهرش بر صورت خود داشته است. ماه نو را «وشت» «vasht» و ماه تمام را «مشته مونگ» «mashta mung» یعنی ماه پر میگویند.

۳ - در موقع گرفتن ماه و خورشید ظروف مسی و برنجین را بعدا در میآورند و معتقدند با این کار این بلای آسمانی که بر اثر گناه بندگان خدا حادث گشته است رفع میشود.

۴ - اگر خورشید زیر ابر پنهان شود کوکان گرد هم می آیند و در خواندن این شعر با جست و خیز هم آواز میشوند با این امید که خورشید سر لطف آید و چهره بنماید. خوروجون خور تو که - پوستودو گی پر تو که - خاموری تر قابیته - کجا کمجه سر ندیه - ترفه قالب ورنديه

Khoru jun khotrow ka - pustu d vagi partow ka - khaw mori tar tawn bapata-kachaw kamcha sarandia - tarfa ghawlab varandia
یعنی خورشید کوچک عزیز آفتاب کن - پوست کوچک (یعنی ابر) را بردار پرتاپ کن - مادر تان بر اینان پلو پخته است - قاشق و ملاقه روی آن گذاشته است - و قالب ترفه (قره قروت) پهلوی آن نهاده است.

۵ - کوکان به ماه میگویند «اله تی تی» «Allawhtiti» - هر وقت ماه را در آسمان می بینند میگویند الله تی تی بابا را کجا دیدی.

- ۶ - بلا فاصله بعداز مشاهده ماه نو به آب یا سبزه یا مسکوك طلا و نقره نگاه میکنند و این عمل را باعث رونق کارخویش میدانند .
- ۷ - در صورتیکه کسی بما نو نگاه کند و بلا فاصله توجه به صورت کسی بنماید روی صورت آنسخن جوش و زخم پیدا میشود . میگویند مثلاً «مونگ تووننه» Mung ta vanda یعنی ماه را بتوا اندخته اند .
- ۸ - هر گاه دورهای دایرمهای (از بخار) ایجاد شود میگویند بارندگی میشود .
- ۹ - حرکت ستارگان را در شب که گاهی اتفاق میافتد و ستارهای از سوئی به سوئی میروند نشانه مردم میدانند زیرا هر کس دارای ستاره ایست و افول آن دلیل بر مرگ اوست .
- ۱۰ - هفت بُرارک - (یعنی دب اکبر) - میگویند مردم همسری داشت که هفت پسر و یک دختر آورد دختر هنوز شیر خواره بود که مادرشان در گذشت و پیش از آنکه به خاک سپرده شود پدرز نی دیگر اختیار کرد این زن به آزار فرزندان او پرداخت و خودرا به بیماری زد و گفت دوای من خون فرزندان تست پدر قصد کشتن آنها را کرد آنها که از ماجرا آگاهی یافته بودند تابوت مادر خودرا برداشته پا به فرار نهادند پدر به تعقیب آنها پرداخت و تزدیک بود دستگیر شوند که خداوند بزرگ به داد آنها رسید و آنها را به آسمان برد تا جاودان بمانند و دست کسی بدانشان نرسد . چهار ستاره از هفت ستاره که بصورت مربع مستطیل هستند چهار برادرند که تابوت مادر را بردوش دارند و از جلو در حركتند . پشت ستاره ششم ستاره کوچکی دیده میشود و این همان خواهر کوچک است که یکی از برادران اورا بردوش گرفته است .
- ۱۱ - چهار ستاره که بصورت لوزی است «مکو» یا «ماکو» نامیده میشود .
- سه ستاره «گر» یعنی واحد اندازه گیری است .
- چند ستاره هم «سفره آرد» است و گوشه آنرا که آلوهه به خمیر بوده گربه خورده و آنرا ناقص کرده است .
- سه ستاره «کل» Kal یعنی اجاق نامیده میشود .
- شش ستاره ششک نامیده میشود که همان پر وین است . چند ستاره هم ترازوست . ستاره شمالی چندین نامیده میشود .
- کرکشون - یعنی کهکشان راه خانه خداست .
- ۱۲ - دوستاره درخششند در آسمان که به لیلی و مجنون مشهورند در فصل معینی متدرج آبهم تزدیک میآینند تا بهم میرسند و باز از هم دور میشوند . سنگسریها معتقدند در موقع بهم رسیدن این دوستاره اگر کسی آرزوئی کند این آرزو برآورده میشود . میگویند «ورزز» Varzer یعنی بزرگی در انتظار بهم رسیدن این دوستاره روزشماری یا بهتر بگوییم «شبشماری» میکرد و در نظر داشت که در لحظه رسیدن این دوستاره بهم دیگر بگویید «باله طلا» Bawla Talaw یعنی بیل من مبدل به طلا شود . سرانجام آن لحظه فرارسید و بزرگ بادستیاچگی گفت «باله فیفه» Bawla fifa یعنی «بیل پاروشود» و همینطور هم شد . حالا اگر کسی با وجود انتظار زیاد بمقصود خویش نرسد یا از کار او نتیجه معکوس بدلست آید میگویند «باله د فیفه کرته» Bawleda fifa karta یعنی «بیل را پارو کرده است» !!
- ۱۳ - ظهور ستاره های دنباله دار را مقدمه جنگ و خونریزی در روی زمین میدانند .
- شهابهای بزرگ را که در جو زمین ظاهر و همچو را روشن میکنند نور خوبانی میدانند که تازه وفات یافته اند .

بخش دوم

ورف و وارش VARF U VAWRASH

برف و باران

۱ - سرخ شدن افق را در طلوع و غروب آفتاب نوعی «سوختن» میدانند و میگویند

«صبح بسوze شوم بواره شوم بسوze کي بواره » Sob basuzah shum bavahrah-shum basusah key bavawrah?»

اگر صبح بسوze شام ميبارد - اگر شام بسوze کي ميبارد؟
بطوريکه پيداست معتقدند اگر صبح افق قرمزنگ شود شب بارندگي ميشود و اگر شب
چنین شود معلوم نيسست کي ريزش باران يا برف آغاز ميگردد .

۲ - معتقدند اگر آب درموقع ریختن در برخورد با زمين صدای زير و بلند بدهد
باران ميبارد .

۳ - سنگريها ميگويند قطره هاي باران و برفرا فرشتگان خدا بزمين ميا آورند باین ترتيب
كه هر دانه باران يا برف را يك فرشته آنهم فقط يكبار بزمين ميا آورد - شماره فرشتگان بعدی
زياد است که از آغاز آفريش تاکنون هنوز آمدن هیچ فرشته اي به زمين بترتيب بالا تکرار
نشده است .

۴ - اگر با آفتاي بودن هوا از ابرهاي پراکنده باران بيارد ميگويند خدا مشغول اصلاح
سر و حورت است .

۵ - اگر باران در موقع باريدين حبابه ائي در محل جمع شدن آب وجود آورد ميگويند
«وارشی» Vawrashi «ميشود يعني بى در باران ميبارد .

۶ - ميگويند «آل» يعني صاعقه الماس بجاي ميگذارد والماس زمين را شکافته آنقدر
فرو ميرود تا آب برسد پس از رسيدن به آب به سطح زمين باز ميگردد و بهمينجهت است که
الماس را روی زمين ميابند .

۷ - اگر باران متواлиاً باريده و عرصه را تنگ کند و بند نيايد بناچار «تاوه» Tawvah «
ایرا بهفضای باز ميرند و اجائقي درست ميکنند و تاوه را روی آن ميگذارند و زير آن آتش ميکنند
قطرات باران به داخل آن ميبارد و ميسوزد و اين امر باعث بندآمدن باران ميشود . ميادرت باین
اقدام اخطراري را در موقع معمولي جاييز نميادند و فقط از فرط استيصال ممکن است زير تاوه
را باین ترتيب آتش کنند .

۸ - اگر باران زياد بيارد و باعث زحمت شود زني مقداری از اثنائيه خانه از قبيل جارو
و سهپايه و خاکاندار و غيره را بخود مي بندد و در حال يكه زنان ديجر او را همراهی ميکنند از شهر
يا «خيل» Khil «يعني اردو گاه تابستانی خارج شده ازدست باران سر بصرخرا ميگذارد و ميگويد :

Shundi shundi شوندي شوندي : ميروم ميروم

Dasti wawrashi shundi دستي وارشی شوندي : ازدست باران ميروم

Kordi gawlashi shundi كردي گالشي شوندي : ميروم چوپاني و گالشي کنم

Ma kark kuli bammarto م کرك كولی بمرت : ماکيانم در مرغدانی مردم

Ma khar towla bammarto م خرتوله بمرت : الاغم در طويله مردم

Ma pas jaw kuh bammartan م پس حاکوه بمرتن : گوسفندانم همه در کوه مرده‌اند
با اين تدبیر باران شرمنده ميشود و باز ميابستد .

۹ - معتقدند که در انتهای قوس قرح يا بقول خوشان «تير کمون» Tirkamun «
گنج نهفته است .

۱۰ - اگر پائينز روی برگ سبز رعد بصداء در آيد ميگويند خشکسالي ميشود .

۱۱ - اگر رعد بيموقع يعني مثلًا در اوخر پائينز يا در زمستان بصداء در آيد ميگويند
چهل روز پس از آن بارندگي نخواهد شد .

۱۲ - اگر برف در موقع باريدين بازی کند يعني بگردش در آيد ميگويند زياد ميبارد .

۱۳ - ميگويند در زير کوه دماوند ازدهائي جاي گرفته است کوه دماوند که از حرارت
نفس ازدها در رنج بوده به خداوند پناه ميرد و ميگويد چه گناهی کردم که ازدها را در درون
من جا داده‌اي که چنین بمن آزار دهد خدا را دل بر حم آمده ميگويد اندوه بخود راه مده کاري
ميکنم که پيوسته بدت از برف پر شده باشد تا گرمای درون، را بي تأثير سازد ابر را نيز مامور

میکنم که پیوسته بر تو سایه افکند و چنین میشود و دماوند از سوز درون رهائی میباید .

۱۴ - اگر ابری که درست جنوب است بدرنگ سیاه در آید میگویند « دم س و اکرت »

۱۵ - یعنی « چهره خودرا سیاه کرده است » و این علامت قطعی بارندگی است .

۱۶ - هر وقت هوا غبارآلوده میشود یا باحصار خودشان « خاک میارد » میگویند در جائی خونریزی شده است .

۱۷ - اگر در بجوحه جشن عروسی برف یا باران بیارد میگویند داماد همیشه ظروف

غذاخوری را بعداز انمام غذا لیسیده است .

۱۸ - اگر خورشید اندکی پس از طلوع زیر ابر پنهان شود میگویند « خور بخوبیید »

Khor bakhuyiya یعنی آفتاب خندهده است و همان روز یا روز بعد بارندگی میشود .

۱۹ - معتقدند در روزهای ریزش برف یا باران اگر خورشید موقع فرورفتمن از ابر پوشیده نباشد بارندگی قطعی میشود .

۲۰ - اگر ابرها متراکم شده و بارندگی نشود میگویند ابرها « ماجکی » Mawchaki یعنی ماده بوده است . چون بعقیده سنگسریها چنین ابرهایی نازا میباشد !

۲۱ - معتقدند « کرمک » Karmuk یعنی تگرگهای ریز که گاهی در زمستان بمقدار زیاد و بمدت بسیار کم میبارد باعث صافشدن هوا میشود .

بخش سوم

ویلاج تبلاج - کاتاکویژا - ناخاری - شور گه

Vilawch Tablawch - Kawtaw Kavizhaw - Nawkhawri - Shurgh

عروسي - بچهها - گسالت - تشییع جنازه

۱ - میگویند « هاده گرت سات ناسات دانده »

« Hawde Hagert sawt nawsahd dawnda »

یعنی ازدواج دختر و پسری از یک خانواده با دختر و پسری از یک خانواده دیگر « خوش یوم » نیست و منتهی به مرگ این عروسها و دامادها میشود . لذا حتی المقدور از چنین وصلتی خودداری میکنند و اگر بنابه مصلحتی ناجار آن باشند سعی میکنند با قربانی کردن گوسفند و خیرات دفع شر نمایند .

۲ - روز قبل از عروسی پیرزنان در بستر عروس و داماد میخوابند و معتقدند این کار باعث عمر طولانی آنها میشود .

۳ - وقتی که داماد وارد حجله میشود اناری را بشدت بدیوار مقابل میکوبد این کار برای این است که وصلت فرخنده باشد بعلاوه معتقدند که داماد بتعاد دانههای انار دارای فرزندان برومند خواهد شد .

۴ - اگر در یک شب، عروسی از راهیکه عروس دیگر طی کرده و بحجله رفته است عبور کند عروس اول دچار متار که باشوهرش میشود .

۵ - نشاندن دو عروس یا دو داماد را در یک جای جایز نمیشمارند و میترسند که برای یکی از آنها حادثه ناگواری روی دهد .

۶ - اگر زن حامله به مرده نگاه کند نوزاد او دارای چشم « گیرا » Giraw یعنی چشم او بهر کس یا هر چه متوجه شود بدیختی میآورد .

۷ - برای اینکه بفهمند نوزاد زن حامله پسر خواهد بود یا دختر بدون آنکه بفهمد اندکی گرد نمک بر فرق سراو میریزند و دزدیده باو نگاه میکنند اگر دست به سروموی خود بکشد نوزاد دختر خواهد بود و اگر دست بهلب و جانه خود و مخصوصاً بهلب فوقانی بزند نوزاد

پسر خواهد بود .

۸ - اگر موعد زائیدن طفل بگذرد و این امر دچار اشکال شود تهقیقیان را به زن باردار میدهند تا دهنده آنرا بدھان خود نزدیک کرده و مادرشوهر خودرا با صدای بلند نام ببرد این کار باعث تسهیل تولد نوزاد خواهد شد !

۹ - هیچگاه مادران را پیش از آنکه ده روز پس از تولد نوزاد به گرمابه ببرند تنها نمیگذارند چون ممکن است «آل» آنان را بزنند و با ریودن قلب یا جگر شان موجب مرگ آنان شود . حتی اگر به گرمابه بردن این مادران بجهاتی تا چهل روزه میسر نباشد از ترس «آل» بهیچوجه از آنان دور نمیشوند . «آل» موجودی است شیوه غول با این تفاوت که پیوسته خواهان اذیت رساندن یا کشتن مادران است .

۱۰ - زناییکه کودکان شیر خواره دارند اگر بخواهند برای انجام کاری بدون کودک خود خانه را ترک گویند کودک را در جایی میخوابانند و بالای سرش در تاقچه کتاب دعا مینهند و روی آن نان میگذارند و معتقدند با این ترتیب پریان طفلشان را عوض نخواهند کرد .

- اگر نوزاد مشتهای خود را گره کند خسیس خواهد شد اما بازبودن دست او نشانه سخاوت درآینده است .

- دختر نوزاد میگوید تا سروز پس از تولد مرا بپذیرید پس از آن جای خود را باز خواهم کرد .

- نوزادان میگویند حتی اگر ما را در گوش الاغ (که ظاهرًا بسیار گرم است) بگذارند باز هم گرم نمیشویم و احتیاج به حرارت بیشتر داریم .

- فرشتگان بشوختی بنوزاد میگویند پدر و مادرت مرده‌اند و اورا بگریه و امیدارند بعد اورا دلداری داده میگویند شوختی کرده‌اند و نوزاد از خوشحالی میخندد و دلیل گریه و خندنه نوزاد همین شوختی فرشتگان است .

۱۱ - از گرفتن آینه جلو اطفال شیر خوار پرهیز میکنند و معتقدند که چون آنان بیگناه هستند در آینه مقام بیگناهی خود را آشکارا می‌بینند و این امر ممکن است باعث ترس و وحشت آنها بشود .

۱۲ - اگر کودکان در سینی بشینند باید مایه‌التفاوت وزن کودک و سینی را بصورت خوراکی بعنوان صدقه بدهند این امر در مرور هر ظرف دیگری نظیر لگن و دیلک وغیره نیز صادق است . جاری شدن مداوم آب دهان ازلب و لوچه کودکان حاکی از دولتمندی آنان درآینده است .

۱۳ - اگر کودکان جارو بست گیرند میگویند مهمان وارد میشود .

۱۴ - اگر کودکان پاھای خود را باز نموده و دولا شوند میگویند دروازه درست کرده‌اند و در چنین وضعی ورود مهمان قطعی است .

- اگر گربه دست و روی خود را بایسید میگویند مهمان می‌آید .

۱۵ - وقتی زکام همه گیر میشود میگویند «مگه ویوک و وچو عقد ها کرت » «Maga Vivak u vachchu aghd hawkarta» یعنی «مگر بیوه زن با بچه را بعقد کسی درآورده‌اند » که این وضع پیش‌آمده است .

۱۶ - یک عطسه را «صیر» مینامند و مبارت به کار را بالا فاصله بعده آن جایز نمی‌شمارند اگر تعجیل دارند باید بشینند و بعد حرکت کنند - عطسه دوم را «جخت» میگویند و مبارت به کار را بعداز آن شایسته میدانند عطسه سوم را تأیید عطسه دوم میشمارند و اقدام به کار بعداز آن را بفال نیک میگیرند - اما میگویند «شوی صیر چخته» «Showy sabr Jakhta» یعنی «صیر» شب مثل «جخت» است بعبارت دیگر یک عطسه در شب در حکم دو عطسه در روز است و مبارت به کار بعداز آن مانع ندارد .

۱۷ - میگویند «آول و اونده کور کنندی - سورجا و اونده گور کنندی» «Awval vawnda kur kandi. Surjaw vawnda gur kandi» یعنی آبله میگوید کور میکنم اما سرخ میگوید

بگور میفرستم.

- ۱۸ - اگر روی صورت کسی «گره گونده» «Gareh Gundah» یعنی جوشها و زخمهاشی پیدا شود میگویند آب گرم روی بریان ریخته است.
- ۱۹ - اگر کسی بیمار شود باندازه قامت او پارچه تهیه نموده و به مستمندان میدهدند تا بهبودی پیدا کند این پارچه را «سر تاسری» «Sar tawsari» میگویند.
- اگر موی کسی از پشتسر سفید شود گویند غم پنهانی داشته است.
- ۲۰ - در موقع بیرون بردن جنازه از خانه اگر کسی عطسه یا سرفه کند سه بار دست به پشت او و بعد به زمین میزند.
- ۲۱ - اگر مرگ و میر بعداز مردن کسی زیاد شود میگویند ممکن است کفن را بدهن کشیده باشد و برای جلوگیری از مرگ و میر بیشتر نیش قبر کرده و کفن را از دهن او بیرون میکشند.
- ۲۲ - دفن کردن مردگان پس از غروب آفتاب را جایز نمیدانند زیرا معتقدند که با تاییدن نور ستاره به داخل قبر «مرگی» «Margi» میشود یعنی بسیاری از مردم میمیرند. هر گاه کار دفن مردهای بطول انجامد و آفتاب غروب کند برای جلوگیری از مرگ و میر زیاد بوتهای خار را آتش زده بیام میافکنند تا با این عمل فرو رفتن «خور» «Khor» را جبران نموده باشند.
- «برمه» «Borma» (یعنی گریه) بیجهت و مداوم اطفال را نیز بفال بد میگیرند.
- «خویه» «Khuyeh» (یعنی خنده) بیجهت و مداوم را نیز بفال بد میگیرند.
- ۲۵ - پریدن چشم (یعنی حرکت یا لرزش عضلات اطراف آن) حاکی از مطالبی باشند شرح است - لرزش پلک فوقانی چشم راست شومی میآورد - پریدن پلک تحتانی چشم راست عامل نیکبختی است - در مرور چشم چپ عکس شرح فوق صادق است و گاهی تعبیر این «پریدنها» بستگی به تجربه شخصی دارد.
- ۲۶ - اگر روی ابروی کسی پر کاه یا چیز کوچکی جای گیرد میگویند ابرویش بار آورده است و باید منتظر سوغات باشد.
- ۲۷ - اگر ابرو خارش کرد بعداز خاراندن آن دست را میبوسند و دوباره بازو و میکشند. علت اینکار معلوم نیست زیرا در اینجا دیگر سوغات نخواهد رسید.
- ۲۸ - اگر گوش زنگ بکشد میگویند کسانی مشغول غیبت کردن آنان هستند.
- در صورتیکه فالهای دندانهای کسی باز باشد میگویند روزیش زیاد است.
- ۲۹ - سوزش خفیف تقطهای از پا مقدمه ورود مهمان عزیز است و سوزش خفیف دست یا صورت مقدمه رسیدن خبر خوش میباشد.
- ۳۰ - «ناخون ناخون بژتن» - «Nawkhun nawkhun bazhetan» یعنی بهم زدن ناخن دودست که معنی و ترتیجه آن درستگر سخن چینی و دامن زدن نزاع و آشوب است.
- ۳۱ - چین ناخن را در شب ناپسند میدانند.
- ۳۲ - پراکنند ناخن دست و پا را کاری ناپسند میدانند و آنرا معمولاً در یاشنده در میریزند و بر این عقیده اند که در روز رستاخیز ناخنها بصورت نیزه و آلات برنده دیگر روئیده و مانع ورود دجال به خانه میشود.
- ۳۳ - بدستور پیغمبر رفتن به گرمابه را در روزهای چهارشنبه جایز نمیشمارند و معتقدند که اگر کسی نادانسته چهار چهارشنبه متواتی به گرمابه برود دچار «نگ نکه گری» «Nag naka gari» یعنی رسوائی و بدیختی میشود.
- ۳۴ - اجنه و پریان در گرمابه «ویلاچ» «Vilawch» میکنند یعنی جشن عروسی و رقص و پایکوبی بر پا میدارند بدین سبب تنها به گرمابه رفتن را جایز نمیدانند.
- ۳۵ - اگر زبان کودکان یا بزرگسالان پیوسته بیرون از دهن بماند میگویند مادرشان

در زمان بارداری به جائی رفته که مشغول خوردن چیزی بوده‌اند و از تعارف کردن باو خودداری کرده‌اند.

۳۶ - غول موجودی است خطرناک که مصمم به برآنداختن نسل آدمی است اما خوشبختانه مشکلی در پیش دارد که پیوسته با آن میاندیشد و از آزار مردم بازمیماند و آن نداشتن بینی است. برای رفع این عیب همیشه در کار ساختن آن است اما بینیش بی در بی فرو میریزت و ناچار است دوباره دست بکار ساختن شود. بعلاوه با وجود خصوصیتی که با انسان دارد میترسد باونزدیک شود چه ممکن است در جریان مبارزه بهینی او زیانی وارد آید.

بخش چهارم

جینجی بژه Jinji Bazheh

گوناگون

۱ - در روز «ورمز» **Varmaz** «اولین روز ماههای سنگسری «ورمز» یعنی شخص مبارک‌قدمی که چنین روزهایی مبتنی کسان و دوستان خود می‌برد صبح زود با سیزه و سنگ‌بریزه که در آب قرار داده وارد منازل می‌شود سیزه و آب علامت سرخوشی و شادابی و سنگ‌بریزه نشانه استحکام و تقدیرستی است. اگر «ورمزی» بجهتی در محل نباشد صبح روز «ورمز» کفش اورا بداخل میاندازند و فقط پس از انجام این آئین است که حاضر می‌شوند در را بروی دیگران بگشایند.

۲ - اگر استخدام چوبانی همراه با مرگ و میر در گله شود می‌گویند «بدجو» (یعنی بذچوب) یا «بددماره» **bad damawra** « (یعنی بدقدم) است.

۳ - «سآل» **So awl** « (یعنی سیاه دهن) به کسی گفته می‌شود که پیوسته لب به نفرین می‌گشاید. مردم از چنین کسانی دوری می‌جوینند تاگرفتار نفرین وعوابق آن نشوند.

۴ - اگر شخصی یا جوان زیبائی بجمعی وارد شود هریک از حاضران از لباس خود نخی جدا کرده با آتش می‌افکند تا زخم جشم‌شان در او کارگر نشود.

۵ - اگر مردی از میان دو زن ایستاده عبور کند همسرش می‌میرد بنابراین مردانیکه بزنان خود علاقمندند از این کار می‌پرهیزند.

۶ - گذشتن از میان دونفر را که ایستاده باشند جایز نمیدانند و آنرا عامل تیره روزی می‌پندازند.

۷ - می‌گویند دوست بسر دوست خود نگاه می‌کند و خدا را شکر می‌کند که دوستش مرده و دارای ملبوس خوب است اما دشمن یا نگاه می‌کند و منتظر است که طرف او پا بر همه و گرسنه بماند.

۸ - اگر پدری پسرش نفرین کند ریش او آمین می‌گوید. اما اگر مادری بفرزندش نفرین کند نفرین از روی سینه بر می‌گردد و کارگر واقع نمی‌شود چون نمی‌تواند از حرمیم قلب به فرزندش نفرین کند.

۹ - در شروع بافن، یا رشتن به حاضران می‌گویند پا را حرکت ندهید چه ممکن است پای شما سنگین باشد و این باعث کندی کار شود.

۱۰ - رشتن نخ با چرخ نخ‌رسی و همچینی جارو کردن منزل را در «پشتی خور» **Pashti khor** « (یعنی پس از غروب خورشید ناپسند میدانند و جارو کردن منزل را در چنین وقتی باعث کم شدن روزی میدانند).

۱۱ - برش لباس در روزهای شبیه جایز یا بقول خودشان «سوک» **Sovok** « (یعنی سبک است).

اگر روز یکشنبه لباس برش شود صاحب آن می‌میرد و این لباس را مرده‌شور از تن او

خارج خواهد کرد . دو شنبه هم «سبک» است .

بر ش روز سه شنبه متنهی بدوز ختن لباس میشود اما میگویند «چهارشنبه و ریین پنجشنبه بدوز آینه دوز لولو لولوئی سراینده»

“Chawr shanba varbin pashanba baduzh awyna davozh lowlu lowluyi sar inda.

یعنی چهارشنبه بیر پنجشنبه بدوز جمعه بیوش - لباس روی لباس میآید .

اگر زنی روز پنجشنبه لباس را بر ش کند باید پنج خواهر جمع شوند تا آنرا بدوزند و انجام اینکار رحمت زیادی دارد .

۱۲ - مسافرت روز چهارشنبه را جایز نمی شمارند - در مقابل چهارشنبه هم میگویند اگر مرا بفال نیک بگیرند و بسفر بروند منافع سرشاری میبرند .

۱۳ - اگر سر یک جفت کفش بهم نزدیک و ته آن از هم دور ماند میگویند دشمنان ما مشغول غیبت درباره ما هستند و سر کفش را از هم جدا میکنند - اما اگر کفشهای دبالت هم قرار گیرند میگویند صاحب آن به مسافرت خواهد رفت .

۱۴ - از زدن چوبستی به تیرهای داخل چادر می برهیزند و معتقدند که این عمل باعث میشود که مأمورین ناصالح بآن چادر مراجعه و مراجعت ایجاد کنند .

۱۵ - به آجاق گرم و خورشید و ماه و خمیر سرد و تنور گرم و روشنی چراغ قسم میخورند .

۱۶ - هنگام پختن نان روی خمیر را کاملاً پوشیده نگاه میدارند و خمیر را «بوناک بوناک»

«Bunak bunak» (قطعه گرد شده اندازه قرص نان) بر میدارند بدون آنکه پوش آنرا کار کشیده باشند زیرا باز گذاشتن روی خمیر باعث سلب برکت میشود .

۱۷ - بنان سو گند میخورند . احترام بهنان و سفره بر همه واجب است با گستردگی شدن سفره فوراً در اطراف آن جمع میشوند و مuttle گذاشتن آنرا جایز نمیدانند . اگر نان بزمیں افتد آنرا بوسیده به پیشانی مینهند . خوردن خرد نان و برنج را که روی سفره میافتد ناخوشایند میدانند چه این سهم فرشتگان است . شروع غذا بنام خداست و پیان آن به سپاسگزاری بدرگاه او .

۱۸ - افتادن قطعات غذا از دهن شخص مژده رسیدن هدایائی جهت اوست .

۱۹ - خوردن «کلوج» Kaluch «یعنی نان سوخته را که در تنور افتاده باشد بسیار تشویق میکنند و میگویند شخصیکه چنین کند راه یافتن گنج را برای خود هموار ساخته است .

۲۰ - معتقدند که سفره غذا را نباید در شب تکان زداد .

۲۱ - اگر در موقع صرف غذا مهمانی وارد شود و غذا تمام شده باشد میگویند مادر زش (یا مادر شوهرش) باو بیعلاوه است و اگر تازه شروع بصرف غذا شده باشد میگویند مادر زش (یا مادر شوهرش) باو بسیار علاقمند میباشد .

۲۲ - «جنگ جنگ کرا» Jang Jang Karaw « استخوان مهره مانند پای گوسفند که عامل ایجاد اختلاف است . اگر بخواهند در جائی آشوبی بیا کنند یا در خانه ای اختلاف اندازند آنرا مخفیانه بدانجا میافکنند .

۲۳ - شستن صافی شیر و آبگردان مخصوص شیر را جایز نمی شمارند زیرا چنین کاری سلب برکت خواهد کرد .

۲۴ - بیرون ریختن آب گرم را در شب جایز نمیدانند و میگویند ممکن است موجودات ناپیدا یعنی پریان را بسوزاند .

۲۵ - «دو سازی» Du sawzayi « یعنی استفاده از جارو بوسیله دو شخص در آن واحد در جای واحد ناشایسته است و آنرا بفال بد میگیرند .

۲۶ - گذاشتن دسته جارو را بزمیں ناپسند و عامل بدیختی میدانند و سر جارو را همیشه بزمیں مینهند . اگر جارو روبهوا باشد دشمن سر بلند میشود . سر جارو در حکم سر دشمن است و نباید بالا باشد .

۲۷ - هر گاه که کان چیزی را مفقود نمایند هم صدا شده میگویند - «شیطون کله پا

«Sheitun Kalah paw mare bangi nasma maya nasma taya

یعنی ای شیطان کله پا برای من پیدا کن نیمی برای من و نیمی برای تو .

۲۸ - هر گاه چیزی مفقود شود گوشه دستمال یا سفره یا پارچه‌ای را گره زده میکشند و میگویند این پریان هستند که آن چیز را ربوده‌اند و گوشه‌گره خورده دم آنهاست و با فشار آن مجبور به بازگرداندن چیز مفقود شده میشوند .

۲۹ - میگویند فوت کردن به کلاف سردر گم یا گرم سخت باعث بازشن آن میشود .

۳۰ - میگویند از تدبیر کوتاه‌قدان باید بر حذر بود چون دوسوم اندام آنها در زیر زمین است .

۳۱ - میگویند رشد موی سر از آب سینه است اگر کسی خوشحال باشد رشد موی او زیاد است اما اگر اندوه‌گین باشد موی سرش میریزد و پریان و آشفته میشود .

بخش پنجم

جک جونور - پس - مهرموزیک - Jag junvar- pas - mahor muzhik

جانوران - گوسفندان - خزندگان

۱ - اسبی که دست آن سپید باشد بد قدم است و آنرا ارزانتر میخوند . واگر بدیختن خانواده‌ای پس از وصلت شخصی با آن خانواده باشد به آن شخص «اسپی دست اسم» «Aspidast asm» یعنی اسب سفید است خطاب میکنند .

۲ - معتقدند که اسب ستاره پیشانی یعنی اسبی که پیشانیش سفید باشد صاحب‌ش می‌میرد .

۳ - تملک خربوشه سیاه و خر سیامرنگ و خریکه راش قرمز باشد با شر همراه است .

۴ - اگر الاغی وقتی که خواهیده است عرعکند میگویند فرشتگان آسمان میخندند و باران زیادی میبارد .

۵ - معتقدند - چاریائی که نعشی را کشیده باشد بزودی بعداز چنین کاری سقط میشود .

۶ - اگر زمستان گاوها بازی کنند یا بعدا در آیند هوا کولاك میشود .

۷ - اگر گوسفندان و بزها بازی کنند و باهم به جنگ مشغول شوند میگویند هوا «زنش» Zanash خواهد کرد یعنی طوفانی خواهد شد .

۸ - آخرین گوسفند یا بز را که از محل «برهه» Barah یعنی محل دوشیدن شیر خارج میشود «برکتی» میگویند و از دوشیدن آن پرهیز میکنند زیرا چنین کاری باعث سلب برکات خداست .

۹ - چوپانها که در بهار از چراگاه زمستانی عازم بیلاق هستند وقتی که برای اولین بار شیربرنج یا بربان سنگسری «شیروا» Shirvaw درست میکنند پیش از آنکه خود آنرا بخورند آنرا به سگهای خود میدهند و دلیل آن این است که میگویند گرگی به سگی میگوید صاحبت بتلو علاقه ندارد بیا با هم شریک شویم و از گوسفندها طعمه‌ای فراهم آوریم سگ میگوید بر عکس خیلی هم مورد توجه چوپان هستم پس از گفتگوی زیاد سراجام باین ترتیجه میرسند که اگر چوپان بسگ علاقمند باشد شیربرنج را اول به سگ میدهد و گرنه با علاقه ندارد و آنوقت است که باید بنا به پیشنهاد گرگ رفتار کنند اتفاقاً چوپان هم بعد از تنهیه شیربرنج اول آنرا به سگ میدهد و علاقه خودرا به او ثابت میکند و سگ در حفظ و حرارت از گله پا بر جاتر میشود . غیر ممکن است که اولین خوارک شیربرنج چوپانها بد سگهاشان داده نشود .

ناتمام